

WWW.VBVINFO.NL

“Vakbond” voor Vervolgingsoverlevenden WO II

Verslag algemene ledenvergadering VBV 22 maart 2015 in Casa 400 te Amsterdam

1. Opening om 10.45

2. Welkomstwoord en inleiding door Flory Neter, voorzitter (VZ).

VZ opent de vergadering, heet iedereen welkom en wijst op dit bijzondere jaar, het 70ste jaar na de bevrijding, een periode van een bijna volledig mensenleven. Zij gaat daarbij in op vele aspecten. Voorts vertelt zij over het vele werk i.v.m. rapportages t.b.v. artikel 2, gettopensioen en gettofonds. Alle verhalen zijn wonderbaarlijk en menig schrijver zou daar graag uit willen putten. Pijnlijk, emotioneel en soms ook mooi; een verhaal dat vertelt over hoe en wat wij zijn geworden. Bevrijding is voor iedereen anders; het kan een metafoor zijn maar ook een bevrijding zijn van de tiran zoals in ons geval. Maar ook rijst de vraag hoe het woord bevrijding betrekking kan hebben op mensen die een aantal jaren van hun leven op een dodenlijst hebben gestaan en het grootste deel van hun dierbaren op afschuwelijke wijze zijn verloren? Aspecten van bevrijding en de persoonlijke betekenis daarvan passeren de revue en zij krijgt de bevestiging tijdens de gesprekken met holocaustoverlevenden dat allen, ondanks de herinneringen, in staat zijn geweest om een vorm van echte bevrijding te beleven.

VZ gaat verder met een beknopt verslag waarin alle activiteiten van het VBV in de afgelopen periode aan de orde komen.

Het afgelopen jaar was hectisch; veel persoonlijke bijstand moest worden gegeven. Voor assistentie bij het aanvragen van gettofonds en -pensioen waren in 2014 tot nu toe waren ca 170 huisbezoeken nodig. Daarnaast waren ook weer hulp en huisbezoek vereist t.b.v. vervolgformulieren en autorisatie. Voorts blijkt dat er nog steeds mensen zijn waarvoor Artikel 2 moet worden aangevraagd. Het betreft personen die niet vielen te rangschikken onder de eerdere criteria en in eerdere fase waren afgewezen. De erkenning van delen van Amsterdam als getto heeft de mogelijkheden en criteria voor een aantal mensen verruimd, waardoor een aantal aanvragen toch positief konden worden gehonoreerd.

Positief is **VZ** over de samenwerking met de advocatenkantoor Weber en Co inzake gettofonds en pensioen. Het werk van het VBV was doorgaans zeer succesvol zonder de inbreng van Weber, maar moeilijkheidsgraad en verzekeringstechnische wetskennis is in feite alleen weggelegd voor hen die daar voor hebben gestudeerd. Het VBV-bestuur is dan ook van mening dat andere hulpverleners zouden moeten inzien dat men dit soort moeilijke zaken dient over te laten aan een team dat die specialisatie in huis heeft. Trieste ervaring leert dat er zeker in het beging wel heel veel is misgegaan door onkunde. Dat geldt overigens niet voor het VBV.

Aangezien het VBV geen enkele verantwoording wil en kan dragen voor mislukte aanvragen en de kennis mist voor gedegen controle op de uitkeringsbedragen is deze wat vreemd lijkende stap genomen om met een buitenlands advocatenkantoor in zee te gaan. De werkwijze op basis van ‘No cure no pay’ alsmede de hooggespecialiseerde kennis van Weber van deze materie (Duitse herstelbetalingen zijn hun corebusiness) sterkten de overtuiging dat aanvragers bij geen betere experts konden aankloppen.

De contacten met externe organisaties zoals SVB/PUR, Nederlandse en Duitse overheid, enz., enz., worden regelmatig onderhouden. Het VBV was aanwezig bij het symposium dat leidde tot betaling van de uitkering van €2.500,- voor 'Verloren jeugd'.

Voorts is er een ongoing gesprek met de Duitse overheid inzake de problematiek met de Wiedergutmachung. Immers, zij die WGM ontvangen, hebben geen recht op artikel 2. Daar SVB/PUR wel de totale WGM kort op een WUV-uitkering missen zij het voordeel van Art-2-uitkering. Die onredelijkheid is aangekaart bij de Duitse overheid er is verzocht om in gesprek te gaan met de NL overheid. Recent werd vernomen dat een wijziging in de Duitse regelgeving wordt overwogen en dat zou kunnen betekenen dat deze categorie dan toch voor artikel-2 in aanmerking komt.

Het was afgelopen jaar extra druk mede vanwege het feit dat Hans Vos niet volle toeren kon werken wegens fysieke omstandigheden en Gerrie in december een hartstilstand heeft gehad maar gelukkig heeft overleefd en ook weer aanwezig is.

De man van de voorzitter bleek de gevonden noodoplossing om administratie en financiën ordelijk te laten verlopen en dat werkt bijzonder goed zodat intussen kan worden gezocht naar een nieuwe penningmeester. Boekhoudbureau West-Friesland is constant betrokken en kijkt over de schouders van het bestuur mee.

VZ memoreert de Jom Hasjoa herdenking in Israël en de bij de opening uitgesproken bloemlezing uit het boek 'Kindertijd in de schaduw van de Shoa' van de psychologen Eischeva van Hal en Danny Brom. Het raakte haar diep en is reden om daarover iets meer te zeggen.

Het is een spiegelbeeld waarvan de reflectie op ons allen van toepassing is. Velen hebben de oorlog als baby en als kind overleefd. Dat had gevolgen voor het verdere bestaan. Velen werden ook als baby's achtergelaten en door vreemden opgevoed. De meesten werden gered omdat de ouders begrepen dat op de plek waar zij naartoe gestuurd zouden worden, nauwelijks overlevingskansen bood voor baby's. Er waren ouders die hun baby's konden onderbrengen bij vrienden, anderen moesten vertrouwen op het verzet. Stelling is dat geredde kinderen ook de verlaten kinderen zijn. Na de bevrijding hielden de problemen van oudere oorlogsoverlevenden niet op, laat staan die van de allerjongsten. Vele baby-overlevenden moesten opnieuw afscheid nemen, nu van hun pleegouders. Ze werden overgeplaatst naar overlevende familieleden, naar weeshuizen of naar andere instellingen gestuurd of konden worden herenigd met eigen ouders. Sommigen weten nog hoe ze schrokken van die mevrouw of meneer die hen in hun veilige onderduikplaats kwamen ophalen: het waren de ouders, die beangstigende vreemden voor hen waren geworden.

Veel baby-overlevenden lijden aan onbewuste trauma's. Ze zijn nauwelijks en soms helemaal niet in staat om zich concrete voorvallen te herinneren. Als kleine kinderen kregen ze te horen dat het beter was niet te herinneren. Het lichaam echter, onthoudt die gebeurtenissen wel, en in veel gevallen uitten de opgeslagen flarden zich ongewild in geestelijke en lichamelijke symptomen. Tegelijkertijd kregen geredde baby's geen erkenning als oorlogsgetraumatiseerden. Er blijkt geen erkenning voor het lijden dat zich manifesteert. Beweerd wordt dat ze te klein waren om te herinneren en ook te klein om te lijden.

Ondanks het niet weten wat in hun babytijd is gebeurd, voelen zij dat die vroegste ervaringen sporen hebben nagelaten, het gevoel van zelfvervreemding en gespletenheid. Voor het oog van de buitenwereld functioneren zij succesvol, maar innerlijk worden ze gekweld door vragen over hun identiteit.

Nu, in een latere fase van hun leven wint de behoefte om te reconstrueren, om te weten en om aan de slag te gaan om autobiografische gegevens te verwerken. Velen gaan op zoek naar hun wortels. Met hulp van historici of op eigen kracht worden archieven onderzocht,

eindeloze documenten bekeken en tijdens bijeenkomsten van overlevenden wordt geluisterd naar verhalen in de hoop een aanwijzing of associatie te vinden die herinneringen oproept. Sommige van de allerjongste overlevenden vinden een zekere rust door bezigheden als schrijven, schilderen, beeldhouwen of andere vormen van creatieve expressie. VZ wijst tenslotte op de waarde van een ochtend als deze die ook troostrijk kan zijn omdat vele aanwezigen gemeenschappelijke ervaringen delen.

Het middagprogramma is deze maal speciaal gericht op de naoorlogse periode en op de positieve aspecten die mensen gelukkig heeft weten te maken. Theater Draad speelt verhalen na en de aanwezigen zijn zelf de theatermakers die de kleur van de middag bepalen. Hoe dat werkt, wordt door de leider uitgelegd waarbij insteek zal zijn om te vertellen welke herinneringen geluk, humor en medemenselijkheid hebben gebracht.

VZ wenst iedereen een goede vergadering toe en bovenal veel plezier.

3. Concept verslag Algemene Ledenvergadering van het VBV op 23 maart 2014

Het verslag wordt zonder wijzigingen goedgekeurd.

4. Verslag penningmeester

Hans Vos heeft geen speciale mededelingen en **VZ** roemt het correcte en snelle betalingsgedrag van de leden. Voorts geeft zij aan dat er enige extra inkomsten worden gegenereerd wegens werkzaamheden voor aanvragen t.b.v. gettopensioen en gettofonds. Om een correcte afhandeling van deze aanvragen te garanderen, wordt gebruik gemaakt van de diensten van het advocatenkantoor Weber in Tel Aviv. Van de gevraagde 11% vergoeding voor hun werk gaat 1% naar de VBV-kas zodat de vele reiskosten, porti, archiefkosten, enz., enz. kunnen worden betaald.

VZ vertelt dat na betaling door de Duitse overheid de factuur van Weber wordt aangeleverd bij het boekhoudbureau BWF. Na controle stuurt BWF die factuur naar de ontvanger en die betaalt aan het VBV. BWF zorgt voor verdere afhandeling en verrekening met Weber.

Het bestuur heeft besloten om de contributie ongewijzigd te laten. Wel legt **VZ** de vergadering voor om de contributie eenmaal in de twee jaar te innen om daarmee de administratieve kosten fors terug te brengen. Vanuit de zaal wordt iets aangekaart m.b.t. de Maror **VZ** kan daar helemaal niets mee.

De hoge leeftijd van de leden wordt genoemd als argument om die twee jaren contributie vooruit toch maar niet in te voeren.

VZ gaat er echter vanuit dat iedereen 120 wordt hetgeen met grote instemming door de vergadering wordt onderschreven en deelt vervolgens mee dat dit voorstel nog niet geaccordeerd is door het hele bestuur. men wil graag eerst de vergadering hierover horen en laten besluiten. Oorspronkelijk werd zelfs een termijn van vijf jaren genoemd.

Peter Rissink is bang dat het bedrag van 2X een jaarcontributie voor sommige mensen wellicht te hoog is om dat ineens te betalen.

Erna Houtkoper vraagt of een automatische incasso niet handiger is om de administratiekosten te beperken.

Op verzoek van **VZ** antwoordt **Arian Blokdijk** van BWF dat ook automatische incasso een veel werk met zich meebrengt. Hij wijst erop dat aan ieder lid toestemming moet worden gevraagd, dat er veel administratief moet worden geregeld en dat echte noodzaak ontbreekt omdat het betalingsgedrag i.h.a. vrij goed kan worden genoemd. **Arian** veronderstelt dat deze vorm van incasseren per saldo eerder meer dan minder werk zal gaan kosten. Eenmaal per twee jaren factureren, betekent echter wel degelijk aanzienlijk minder werk.

Hans Aussen is bang dat financiering spaak zou kunnen lopen als het VBV een jaar niets ontvangt. Het jaar waarin je niets ontvangt moet je dan maar zien uit te zingen.

VZ schat dat risico op vrijwel nihil gezien het uitgavenpatroon van het VBV en de extra inkomsten door het afhandelen van gettopensioenen.

Maurits Berendsen meldt dat het Joods Begrafeniswezen ook eens per twee jaar de bijdragen int maar dan betreft het een veel kleiner bedrag namelijk 2 X €9,-, dus totaal €18.

Voor de contributieheffing van het VBV zou hij dat toch niet willen voorstellen.

Vanuit de zaal wordt nog opgemerkt dat leden vaak iets meer storten dan alleen de contributie en dat mis je als je eens per twee jaar factureert. Ook ziet men een probleem met nieuwe aanmeldingen waarvoor toch weer iets moet worden geregeld om in het systeem te komen.

Voordeel van eens per twee jaar is wel dat een groter bedrag kan worden opgevoerd als gift waardoor eenvoudiger de fiscale drempel kan worden bereikt.

Een globale peiling laat zien dat een meerderheid ????......

VZ zal samen met het bestuur dit alles nog eens de revue laten passeren en mogelijk volgend jaar hierop terugkomen met een meer uitgewerkt plan.

5. Verslag van de Kascontrolecommissie

Sallo Levi meldt mede namens commissielid **Ruud Ehrlich** dat alle financiële stukken er goed uitzien en bedankt namens de commissie de mensen van BWF voor het vele werk. Het werk van de commissie is daarbij vergeleken maar peanuts en valt daarbij in het niet. Ook het bestuur wordt bedankt.

6. Benoeming leden van de Kascontrolecommissie 2015.

Sallo Levie is bereid om ook voor 2015 zitting te nemen en daarnaast meldt **Jacques Troostwijk** zich aan als lid voor de commissie. Als reserve houdt **Ben Manassen** zich beschikbaar.

7. Decharge bestuur

De kascontrolecommissie verleent het hele bestuur decharge voor het jaar 2014. De vergadering is akkoord.

8. Wijziging bestuur

VZ memoreert dat **Henry Neeter** inmiddels bijna twee jaren de redactie doet van VBV-nieuws en bereid is om te worden voorgedragen als bestuurslid. Er zijn geen tegenkandidaten en **VZ** verzoekt de vergadering deze benoeming te accorderen.

Henry stelt zich voor aan de vergadering en wordt bij acclamatie benoemd. **VZ** benadrukt dat **Henry Neeter** geen familielid is; de schrijfwijze van zijn naam getuigt daarvan hetgeen enige hilariteit in de zaal veroorzaakt.

Ben Manassen vraagt het woord en complimenteert **Henry** voor zijn werk. Hij vindt dat het VBV-nieuws er heel goed uitziet. De vergadering ondersteunt deze loftuitingen met applaus.

9. Toelichting

VZ deelt de vergadering mee dat feitelijk alle belangrijke kwesties bij de inleiding aan de orde zijn gekomen en al uitgebreid werden toegelicht. Een kwestie is echter nog niet aan de orde gekomen en dat is een recent opgerichte werkgroep die zich bezig zal houden met restitutie t.b.v. de werkers aan de Birmaspoorweg van weleer. Het VBV-bestuur heeft gemeend om daar beter niet als organisatie in te moeten zitten maar heeft wel de secretaris/penningmeester op persoonlijke titel geleverd. Het betreft de stichting Task Force Indisch Rechtsherstel afgekort TFIR. Het is op voorhand nog onduidelijk wat hier uit zal komen. Alhoewel het werk van deze stichting niet direct een hoofdtaak van het VBV kan

worden genoemd, was het bestuur wel van mening een bijdrage hieraan te moeten leveren mede omdat het VBV ook belangen behartigt van leden uit de doelgroep uit voormalig Nederlands Indië.

10. Rondvraag

Gevraagd wordt of hulp kan worden geboden aan iemand die nauwelijks kennis heeft van en over eigen achtergronden en eigen verleden; iemand de facto zonder eigen identiteit. Deze persoon heeft geen uitkeringen zoals Artikel 2. Vraag is of zij met VZ in contact kan komen om naar oplossingen te zoeken.

VZ antwoordt dat voor aanvragen zoals voor Artikel 2 men wel met bewijsbare achtergronden moet komen zoals bewijsbare joodse wortels, bewijsbare onderduik of verblijf in een kamp, of sterdragend was, of gevangen heeft gezeten, of in een getto heeft gezeten zoals Amsterdam. **VZ** adviseert eigenlijk om die persoon alle ellende van zo'n traject te besparen als er geen bewijs is te vinden. Je moet immers de hele rugzak van herinneringen openmaken met alle gevolgen daarvan. Concluderend advies mag zijn laat deze zaak rusten en laat die mevrouw met 'menoche' oud worden!

Kees van Praag meent dat dit allemaal heel eenvoudig is te regelen want toen zijn casus destijds werd behandeld door een maatschappelijk werker was alleen zijn eigen mededeling over zijn joodse achtergronden voldoende. **VZ** antwoordt dat dat die visie volstrekt onjuist is. Alle betrokken instanties kunnen putten uit vele archieven en zo weet men veel meer over iemand die aanvraagt dan men voor mogelijk houdt. Er zijn echter enkele personen waarover geen enkele informatie -onder meer bij het Rode Kruis- terug is te vinden, treurig maar waar en dat zijn de mensen die tussen wal en schip vallen en waar je niets voor kunt betekenen.

Meier van der Sluis vraagt naar reacties van de Nederlandse fiscus inzake de artikel 2 uitkeringen. **VZ** antwoordt dat deze uitkeringen fiscaal vrij zijn en is bereid om Meier desgewenst daarover op een ander moment nog nader te informeren.

Hr. Bloch vraagt ook naar de fiscale afhandeling en **VZ** antwoordt dat geen inkomstenbelasting wordt geheven maar wel premie volksverzekeringen. Verder vraagt **Bloch** of het gebruikelijk is dat de CC geen ontvangstbevestiging stuurt na het inzenden van het 13 pagina's tellende formulier dat hij moest invullen t.b.v. de uitkering 'Verloren Jeugd'. Ook meldt hij dat wordt gevraagd naar zijn joodse identiteit want daar wordt in de Rode Kruisverklaring geen melding van gemaakt. Een bewijs halen bij de NIHS bleek nogal prijzig zoals hij had gelezen. **VZ** meldt hierover dat inzake de jood-verklaring er enigszins is geschikt en dat de meesten die het verkorte formulier hebben ingevuld wel een ontvangstbevestiging kregen. Over het lange aanvraagformulier weet zij niets met zekerheid. Er wordt nog aangegeven dat ook het stadsarchief in vroegere famileregisters een vermelding van religie heeft staan. **Bloch** meldt niet van plan te zijn de joodse gemeente hierom te vragen. Gelukkig heeft de CC mogelijkheden genoeg om dit soort zaken te controleren.

Ruud Overste klaagt over de slechte verstaanbaarheid bij het spreken via de zaalmicrofoon.

Mevr. Vaz Dias vraagt of zij ook het lange formulier moet invullen als het verkorte al werd ingevuld en ingezonden. **VZ** vertelt dat dit niet nodig is daar alle gegevens van haar al bij de CC bekend zijn. Het lange formulier is voor diegenen die niet bekend zijn bij de CC en daar nooit iets hebben aangevraagd. **VZ** adviseert wel om bij gebruik van het lange formulier bovenaan te vermelden dat dit is bedoeld voor de uitkering 'Lost Childhood'.

Mevr. Goldstein is in verwarring over de fiscus en Artikel 2. Zij heeft dat altijd opgegeven en weet nu niet meer wat zij daarmee moet. **VZ** vertelt dat als zij dit altijd heeft opge-

geven dat moet worden voortgezet; wel hoopt **VZ** dat de landsadvocaat in het voordeel van deze Artikel 2 ontvangers zal beslissen. **Goldstein** vindt het allemaal raar maar **VZ** meldt dat het VBV niet nog meer druk uit kan oefenen en gedwongen is om te wachten op besluitvorming van de overheid.

Mevr. Krefeld vraagt naar het Gettopensioen dat kennelijk alleen voor mensen geldt die in Amsterdam waren. Zijzelf komt uit Utrecht en vindt dat nogal onredelijk. Door **VZ** en vanuit de zaal wordt aangegeven dat het gettopensioen en gettofonds niet alleen voor Amsterdam maar voor alle getto's geldt onder het Naziregime zoals bijvoorbeeld Theresienstadt. **VZ** legt nog eens uit dat het gettopensioen voor heel Amsterdam geldt terwijl het gettofonds alleen geldt voor de drie joodse wijken waarvan overigens alle straatnamen zijn vastgelegd. De drie concentratiegebieden zijn de oude Jodenbuurt in het centrum, de Rivierenbuurt en de Transvaalbuurt. De overige steden in Nederland zoals Rotterdam, Den Haag, Utrecht, enz. zijn dus niet erkend als getto. M.b.t. de factor werken welke cruciaal is voor de aanvraag van pensioen en fonds kan alleen worden gesteld dat dit niet hoeft te worden bewezen maar wel aannemelijk gemaakt.

Heer Brugmans komt weer eens terug op het fondsenboek waarover hij nooit meer iets heeft vernomen. Hij constateert dat dit het tweede jaar is dat daar niets mee is gedaan. **VZ** vertelt dat daar wel degelijk iets mee is gedaan en geeft hierover het woord aan **Henry Neeter**.

Henry vertelt dat het VBV sinds twee jaar niet een fondsenboek maar wel een fondsendiskette heeft; daarop staan alle benodigde gegevens. Deze is geheel met hulp van de computer doorzocht maar aanknopingspunten om in aanmerking te komen voor een gift of subsidie waren er voor het VBV niet te vinden. **Henry** geeft aan te blijven zoeken en legt uit dat je een aantal criteria invult en daarna verschijnt het antwoord op die vraag naar subsidie, ondersteuning of gift en er blijken geen mogelijkheden.

Aby Vleeschhouwer heeft voor het begin al met **Wil Groen** gesproken maar vraagt toch nog eens naar een voor hem vreemde en onbegrepen regeling. Bij een aanvraag voor een Wuv-uitkering moet men onder meer het vermogen opgeven. De uitkering wordt dan vermindert met een vermogenskorting. Die vermogenskorting wordt het gehele verdere leven op de eigen Wuv-uitkering toegepast ook al is het vermogen in die tussentijd geheel verdwenen of uitgegeven. **Aby** begrijpt dat niet en vindt dat kennelijk onredelijk.

VZ legt uit dat er redelijk recent een wetswijziging is geweest die juist het omgekeerde heeft bewerkstelligd. Wanneer nu aan een Wuv-uitkeringsgerechtigde vermogen toevalt door bijvoorbeeld een erfenis, dan wordt dit op de uitkering niet meer gekort. In het jaar dat deze wetswijziging is ingegaan, werden via ijking alle zaken rond het inkomen vastgelegd waaronder ook het vermogen en bijbehorende vermogenskorting. **VZ** geeft aan dat dit lastig is om goed uit te leggen maar hedenmiddag zijn **André Kuipers** en **Ton Jenezon** van de Pensioen- en Uitkeringsraad aanwezig. **VZ** adviseert om dat aan hun voor te leggen voor nadere tekst en uitleg. **Aby** is echter toch bang dat er verder niets wordt gedaan met het door hem aangekaarte probleem. **VZ** is het wel met hem eens dat het korten wegens vermogen gedurende de hele uitkeringsperiode onredelijk is maar heeft daar op dit moment geen oplossing voor. Voorts geeft zij aan dat dit genotuleerd wordt en ook ter sprake zal komen op komende bestuursvergaderingen want zij herkent het probleem wel maar heeft geen voorstel om dit nu te tackelen. **Wil Groen** geeft aan dat er gronden zijn voor herziening. Die gronden zelf kent hij echter niet maar mensen als **André Kuipers** echter wel; die weet dat veel beter dan hij. Ook memoreert **Wil** dat het van belang kan zijn of het vermogen voor of na een bepaalde datum is verdampt of geconsumeerd.

Peter Rissing bedankt het bestuur voor het vele goede werk. Hij vraagt verder naar de financiële gezondheid van de vereniging en vraagt dat omdat er mogelijk nog projecten zijn die het bestuur graag zo willen initiëren en zo ja welke zouden dat dan zijn en zijn er dan fondsen nodig om deze projecten op te starten?

VZ wordt met die vraag overvallen maar meldt wel dat de financiële situatie van het VBV niet ongezond is; men kan echter op dit moment geen andere dingen doen dan welke nu worden gedaan. **VZ** meent dat er wel budget zou moeten worden gevonden om in de komende jaren meer mankracht aan te trekken om mensen te bezoeken. Er is veel meer vraag dan ooit in het verleden gekomen, met name in de zin van maatschappelijk werk. **JMW** bestaat wel maar het grote probleem is dat **JMW** buiten Amsterdam niet of niet meer opereert. Er wonen veel mensen buiten Amsterdam die wel zelfstandig wonen maar hulp nodig hebben. Die hulp zou het VBV graag geven maar kan dat niet wegens onvoldoende mankracht. Ongeveer een derde deel van de leden woont buiten Amsterdam en een groot deel van de leden maakt geen gebruik van de diensten van **JMW**. Kortom het aantrekken van een groep werkers die hun reis- en andere onkosten vergoed zouden kunnen krijgen zou bijzonder welkom zijn. **Rissing** verzoekt om dit te notuleren zodat deze wens naar buiten gedragen kan worden en dat anderen hierop kunnen inhalen. **VZ** vindt dit een goed plan want het VBV zit hier wel mee in de maag.

Channa Walvisch meldt dat zij enorm veel respect heeft voor Flory en het werk dat zij verricht, hetgeen de vergadering met applaus ondersteunt. Voorts meldt zij dat zij niets begrijpt van de invulformulieren die de SVB haar toestuurt in opdracht van Duitsland. **VZ** legt uit dat Channa het gettopensioen in Duitsland heeft aangevraagd en desondanks van de SVB papieren over het gettopensioen ontving. Zij geeft het dringende advies om ieder die gettopensioen heeft aangevraagd en papieren van de SVB hierover krijgt deze te kopiëren en naar het VBV te sturen. **VZ** vindt deze gang van zaken niet zo netjes en ook het advocatenkantoor heeft hierover al aan de bel getrokken. De DRV (Duitse Renteverzekering) probeert onder duiven van Weber te schieten en hoopt dan dat er andere dingen worden ingevuld dan Weber heeft gedaan. Dat kan dan weer grond zijn voor afwijzing van de aanvraag. **VZ** veronderstelt dat de SVB zelf zich daar niet van bewust is want die schrijft dit in opdracht van hun zusterorganisatie. Dus wordt men hiermee geconfronteerd. Advies is: stuur een kopie van die papieren naar het VBV en er wordt op gereageerd maar vul niets zelf zonder meer in.

Troostwijk spreekt zijn waardering uit voor het artikel "70 jaar bevrijding" in het blad. Verder vraagt hij of het lange formulier moet worden ingevuld als je bekend bent bij de CC. **VZ** antwoordt dat dit niet nodig is. Het lange formulier is voor hen die nooit iets hebben aangevraagd. **Troostwijk** meldt dat hij het korte formulier ook niet heeft ontvangen, dus hoe verder? **VZ** vraagt naar enkele details en stelt vervolgens vast dat hij wel degelijk het lange formulier moet invullen t.b.v. de uitkering Verloren Jeugd. Zij legt uit dat de Duitse overheid twee cirkels heeft getrokken. In de binnencirkel zitten mensen die aan alle criteria van vervolging beantwoorden en in de buitencirkel zitten mensen die gevlucht zijn. Bij het invullen van het lange formulier kan de CC bepalen of en voor welke uitkeringen iemand nog in aanmerking kan komen.

Carla Kaplan komt uit Amsterdam Noord en vraagt waarom Asterdorp als 4de niet bij de getto's wordt vermeld? **VZ** legt uit dat zij oorspronkelijk niets wist over Asterdorp. Zij had contact opgenomen met iemand van publieke werken van Amsterdam Zuid om meer duidelijkheid te krijgen over de Rivierenbuurt. Deze mevrouw wees haar met nadruk op Asterdorp. Via internet en een dame die onderzoek deed naar de achtergronden en historie

van Asterdorp werd het duidelijk dat dit de 4de joodse wijk is geweest. Het ministerie in Bonn is daar later nog op geattendeerd en twee jonge mensen van het departement waren enkele maanden terug in Amsterdam om dit bij het NIOD te onderzoeken en hebben alle informatie meegenomen naar Duitsland. Asterdorp hoort er dus echt bij. Desgevraagd blijkt **Carla** zelf niet in Asterdorp te hebben gezeten.

Bloch meldt dat hij ook benaderd is door de SVB met een vraag vanuit Duitsland waardoor hij een vergoeding zou kunnen krijgen indien er extra ziektekosten zouden zijn. **VZ** antwoordt dat hij die vraag risicoloos kan beantwoorden aan de SVB. **VZ** legt nog eens uit naar aanleiding van een opmerking uit de zaal dat Duitsland eventueel bereid is, als er geen andere inkomsten zijn, om bij te dragen waardoor je een deel van de zorgverzekering vergoed krijgt.

Mevr. Schonenberg komt nog even terug op de WUV. Zij is kort geleden weduwe geworden en kreeg het bericht van de SVB dat haar uitkering teruggebracht wordt naar 60%. Nu was deze uitkering voor haar zelf en zij begrijpt niet hoe dit kan. **VZ** is daar stil van en heeft daar geen passend antwoord op. **VZ** adviseert om straks met een van de medewerkers van SVB/PUR hierover te spreken. Nog iemand uit de zaal heeft met het zelfde te maken gekregen toen haar echtgenoot was overleden. Daar blijkt echter een pensioenkwestie in mee te spelen. Bij **Schonenberg** schijnt dat echter niet te spelen; het pensioen werd afgekocht voor een beperkt bedrag.

Kees van Praag heeft twee of drie jaren de VBV-vergaderingen niet bij kunnen wonen. Destijds was er aan de orde wat moet het VBV verder? **Kees** heeft toen gesuggereerd om er dan maar een gezelligheidsvereniging van te maken. Nu bespeurt hij dat het allemaal hoofdzakelijk gaat over financiële problemen en die heeft hij tot zijn vreugde gelukkig niet. **Kees** raakt hier een beetje van in de war want waar heeft hij wel of niet recht op, hij heeft al zo veel, zij kunnen dat met geld toch niet goed maken. Hij vraagt zich af wat hem te wachten staat want het is hem niet bekend of er nu wel of niet belasting over wordt geheven. En, stelt hij verder, in alle landen om ons heen wordt daar geen belasting over geheven alleen in Nederland probeert men dat wel. Hij denkt dat veel mensen evenmin als hij weten wat hij nu wel of niet moet. Dat was één.

Zijn tweede punt is dat hij zich geen zorgen maakt over het VBV want die organisatie schijnt heel erg nodig te zijn. Hij denkt niet dat JMW –waar hij niet zo veel mee heeft en nooit wat mee heeft gehad- buiten Amsterdam goed functioneert al weet hij dat niet zeker. **Kees** denkt dat dit werk niet de taak is van het VBV-bestuur; hij denkt dat het bestuur al jaren op de top zitten van hun werk en er niet meer bij kunnen hebben. Kortom hij maakt zich zorgen om de club die achter de tafel zit, die al dat werk doet, en vreest het moment dat zij daar op zeker moment genoeg van krijgen en daar mee op gaan houden. **VZ** reageert en verwacht dat de drukte rond gettopensioen en gettofonds langzaam weg ebt waarna er tijd komt om weer adem te halen. Wel heeft het bestuur behoefte aan een aantal vrijwilligers die in de mediene de mensen enigszins bij kunnen staan als dit nodig is. Dat geldt natuurlijk niet voor de thuiszorg en de thuishulp. Gelukkig kunnen mensen ook nog elders aankloppen. Wel is het plezierig als een aantal administratieve zaken welke gelieerd zijn aan dat stukje verleden, kunnen worden afgehandeld met hulp van iemand die daar nog een band mee heeft.

Mevr. Vaz Dias meldt dat zij sinds 3 jaren weduwe is. Reeds 14 dagen na het overlijden ontving zij een brief van de SVB dat haar WUV-uitkering nihil werd omdat zij nabestaande pensioen kreeg. **VZ** vraagt of dit pensioen uit een andere bron kwam. Dit blijkt het geval. **VZ** constateert dat zij toen hiermee boven de grondslag kwam. **Vaz Dias** vond dat heel erg

en vraagt zich af of zij toen geen oorlogsslachtoffer meer was. Zij had liever het nabestaande pensioen niet gehad en haar WUV gehouden. Iemand van de SVB heeft haar weliswaar bezocht maar veel verder dan “regels zijn regels” kwam het niet.

Over het vergelijkbare probleem krijgt **Astrid Marcus** het woord. Zij vraagt zich af wat er na overlijden van een WUV-uitkeringsgerechtigde in financieel aspect met de partner gebeurt.

Bernd Struch uit Israël heeft hier –niet zo vreselijk lang geleden- een hele grafiek van gemaakt. Hij noemde dat het ‘put-probleem’. Je valt immers in een put. **VZ** stelt dat het een probleem is omdat dit eigenlijk uitkeringen zijn in het kader van sociale voorzieningen en die houden normaal gesproken op na het bereiken van het 65ste levensjaar. Dat geldt echter niet voor de WUV. Het hele bestuur is doordrongen van deze problematiek. Daarover moet men zich nog eens ernstig beraden of er oplossingen zijn te vinden. Zij stelt voor dat **Erna, Astrid, Channa** en mevrouw **Vaz Dias** samen eens goed bezien wat er nu daadwerkelijk gebeurt. Wellicht kan dit probleem ook in de cliëntenraad aan de orde worden gesteld want **VZ** weet dat ook in Israël veel vrouwen hiermee worden geconfronteerd. Tijdens de bijeenkomsten in Israël wordt **VZ** daar dan ook meermalen over aangesproken. **VZ** weet nog niet hoe dit moet worden aangepakt maar belooft hier in de loop van dit jaar op terug te komen. Vanuit vergadering wordt aangegeven het wél goed te hebben maar tevens wordt het probleem aangekaart dat veranderingen ook kunnen leiden tot statuswijziging van vervolgingslachtoffer naar burgerslachtoffer. Dat wordt als absurd bestempeld. **Astrid** kaart nog eens aan dat zij en ook haar vriendin **Karin** graag betrokken zouden willen worden bij een gesprek zoals werd voorgesteld. **VZ** spreekt af om na september met elkaar een gesprek te komen om de problematiek zo duidelijk mogelijk te inventariseren mede t.b.v. van **Wil Groen** en de Cliëntenraad. **VZ** weet dat in het geval van **Astrid** er door **Ton Jenezon** al een aantal rekenmodules zijn gemaakt die laten zien dat de teruggang feitelijk betrekkelijk klein is. **Astrid** antwoordt dat die teruggang niet zo klein is en dat is nu juist het punt. Zij heeft kort geleden Ton nog gesproken en hij weet dat dit haar gezondheid aantast en zij beschouwt dit als onrecht. Via diverse reacties uit de vergadering destilleert **VZ** dat met name de casus van **Erna** zeer onrechtvaardig is want daar betreft het juist de eigen uitkering die aanzienlijk werd verlaagd. **Wil Groen** merkt op dat die teruggang bij wet is geregeld. Geopperd wordt om een memo te sturen aan de politiek maar zo’n memo moet dan wel goed onderbouwd zijn.

VZ wil afsluiten daar het 12.30 uur is en dankt de aanwezigen voor deze, ook voor het bestuur, weer interessante vergadering en voorts meldt zij dat zij altijd weer heel erg verheugd is om een ieder op een dag als deze te kunnen begroeten. Met de wens ‘veel plezier’ bij de lunch en nog meer plezier bij het middagprogramma, wordt de vergadering gesloten.

Notulist, Eduard Neter